

Sygn. akt I CSK 793/17

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku S. K.
przy uczestnictwie Miasta W.
o założenie księgi wieczystej i wpis,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 maja 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 21 czerwca 2017 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 w zw. z 13 § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 21 czerwca 2017 r. wnioskodawca S. K. oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłankach określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. uznaje się zagadnienie nowe i dotychczas niewyjaśnione. Zagadnienie to musi mieć charakter istotny i być zagadnieniem ściśle jurydycznym, tj. dającym się przedstawić w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń faktycznych lub oceny dowodów (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08, ICBSN 2009, nr 4, s. 48). Chodzi przy tym o zagadnienie o charakterze abstrakcyjnym, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji, a jego rozstrzygnięcie będzie miało znaczenie nie tylko dla oceny konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Z tej przyczyny przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) wymaga wykazania przez skarżącego, że w sprawie występuje zagadnienie nowe,

nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa.

Podnieść należy, że powyższych wymogów nie spełnił skarżący powołując się w skardze kasacyjnej na zagadanie dotyczące określenia zakresu kognicji sądu wieczystoksięgowego określonej przez art. 626⁸ § 2 k.p.c. Dla przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej z powołaniem się na art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. nie jest bowiem wystarczające jedynie wyeksponowanie zagadnienia prawnego bez jednoczesnego uzasadnienia istoty dostrzeganego zagadnienia problemowego oraz wyjaśnienia, jaki wpływ wyróżnione zagadnienie ma dla rozwoju prawa i działalności orzeczniczej sądów. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występujące zagadnienie na tle art. 626⁸ § 2 k.p.c. sprowadza się do polemiki z oceną materialnoprawną, czy załączony do wniosku o wpis prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 10 czerwca 2005 r., sygn. akt I C [...] wraz z innymi dokumentami uzasadniał żądany wpis. Tymczasem art. 626⁸ § 2 k.p.c. – wielokrotnie wykładany w orzecznictwie Sądu Najwyższego - wyznacza jedynie zakres kognicji w postępowaniu wieczystoksięgowym, nie określa natomiast przesłanek oceny zasadności zgłoszonego żądania o wpis na podstawie załączonych do tego wniosku dokumentów uzasadniających ten wpis. Te przesłanki wynikają natomiast z właściwych przepisów prawa materialnego. Zatem dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej nie ma znaczenie sformułowane w niej zagadnienie prawne.

Odwołując się do treści wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stwierdzić należy, że nie zostały przez skarżącego przedstawione wystarczające motywy pozwalające na uznanie, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Podkreślić bowiem należy, że wyróżniona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zachodzi wtedy, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na

zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym. Tymczasem skarżący oczywistą zasadność skargi kasacyjnej wiąże w sposób bezpośredni, z niedopuszczalnymi w świetle art. 398³ § 3 k.p.c., zarzutami opartymi na naruszeniu przez Sąd drugiej instancji art. 233 k.p.c. Podkreślić także należy, że w skardze kasacyjnej nie zostały podniesione jakiekolwiek zarzuty odnoszące się do oceny materialnoprawnej zgłoszonego żądania, a które zadecydowały ostatecznie o oddaleniu wniosku o wpis, a następnie apelacji wnioskodawcy. Mimo to dodać należy, iż garaż - jak trafnie wskazuje skarżący - może stanowić nieruchomość budynkową, jak również lokal użytkowy stanowiący odrębny od gruntu przedmiot własności, gdy jest wydzielony trwałymi ścianami w obrębie większego budynku, w którym się znajduje np. zespole garażowym (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2008 r. IV CSK 402/07, nie publ.). Z wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 10 czerwca 2005 r., I C [...], stanowiącego podstawę żądanego wpisu, jednoznacznie jednak wynika, że w zespole garażowym miała zostać ustanowiona odrębna własność lokalu użytkowego w postaci garażu i własność tak wyodrębnionego lokalu, a nie budynku, miała być przeniesiona na rzecz S. K. wraz z oddaniem mu w użytkowanie wieczyste wydzielonej działki gruntu oznaczonej numerem [...] o pow. 19 m². W tych okolicznościach nie można uznać, aby skarga kasacyjna - kwestionująca ocenę Sądu drugiej instancji, że żądany wpis w księdze wieczystej prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości gruntowej obejmującej działkę o nr ewidencyjnym [...] o pow. 19 m² i prawa własności garażu usytuowanego na wyżej wskazanej działce nie miał podstawy w załączonych do wniosku dokumentach - była oczywiście uzasadniona. O rodzaju prawa, które miało zostać ujawnione w księdze wieczystej na rzecz wnioskodawcy, decydował bowiem wyrok sądu zobowiązujący do ustanowienia odrębnego prawa własności lokalu i przeniesienia go na rzecz wnioskodawcy wraz z ustanowieniem prawa wieczystego gruntu, a nie dokumenty geodezyjne załączone do wniosku.

W sprawie nie zachodzi także nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 w zw. art. 13 § 2 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

aj